

ČESKOSLOVENSKÝ SOKOL V ZAHRANIČÍ

CASOPIS ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

Kočník XXXIII

Číslo 8 (328)

Ř í j e n 1 9 8 3

VI.
S L E T
S
Curych
1 9 8 6

Pripomíname si 65. výročie vzniku spoločného štátu Slovákov a Čechov. Je to výnimočná príležitosť pozastaviť sa pri tomto jubileu a pouvažovať, hodnotiť i kritizovať. Má tak urobiť staršia generácia na českej i slovenskej strane, ktorá to všetko prežívala a ktorá je povinná mladším generáciám dať akúsi súvaňu o tomto diele, najmä preto, že komunistický režim sa všemožne snažil a snaží vytrieť z pamäti i z dejín dvadsať rokov existencie tohto štátu v strednej Európe, alebo keď, tak ho mladým generáciám predstavuje len ako "buržoázny útvar" so všetkými hanami, ktoré k prívlastku "buržoázny" vie komunistická propaganda pripojiť.

65. výročie Republiky

(Význam 28. októbra pre Slovákov.)

Dr. Martin Kvetko

Treba to urobiť aj preto, že značná časť slovenských exulantov a amerických krajanov sa obracia chrbtom k tomuto výročiu, alebo ho dokonca odmieta.

Považujeme to za omyl a za chybu v politickom myslení ako aj za hriech proti historickému zákonu, ktorému bol vystavený slovenský národný program. Preto svoje spomienky a hodnotenia zameráme len na otázky: Bol 28. október 1918 ku prospechu Slovákov? Čo im priniesol? Aký má teda význam toto jubileum pre Slovákov?

Kladieme si tieto otázky preto, lebo hneď na začiatku nášho konštatovania chceme vyznávačom 14. marca kategoricky povedať, že bez 28. októbra by už dnes nebolo slovenského národa a teda ani oslavovaného 14. marca. Taký je historický zákon slovenského národného vývoja. A tak, ak už nie rozum, tak aspoň cit by kázal, aby sa tí, čo oslavujú 14. marec, snažili nejako vyporiadať s 28. októbrom a dať ho čo ako krkolomne do súladu so svojím marcom.

Ale to je ich vec ak si myslia, že je rozumné robiť historické kotrmelce v slovenskom národnom vývoji a napodobovať komunistov, ktorí tak často jednotlivé historické obdobia vyhodí z oficiálnej históriografie ak sa im nehodia. Tak vyhodili aj 28. október 1918.

A separatisti robí to isté. My so separatistami nebudeme oslavovať Hitlerov zákrok do slovenského národného života ani vtedy, keby sa rozhodli nájsť nejaký súlad medzi 28. a 30. októbrom na jednej a 14. marcom na strane druhej. Veď aj tak vieme, že tento Hitlerov zásah by sa nám bol ťažko vypomstil, keby nacizmus bol zvíťazil. Jednoducho nechceme patriť k tej časti národa, ktorá by sa mala pýšiť s prijatím politickej ochrany Slovenska od Fűhrera, od nacistického vraha.

Ide nám však aj o niečo iné. O to, aký má význam 28. október dnes vo vzťahoch medzi našimi národmi. Českí komunisti ho totálne znehodnotili. Po násilnom prevzatí moci ho degradovali na "Deň znárodnenia" a za nový štátny sviatok vyhlásili 9. máj. Toto znehodnotenie neboli v stave presadiť pred "Vítaným februárom", hoci - ako je známe z histórie - už na to mysleli v Moskve.

No na Slovensku sa ani potom nepodarilo totálne zničiť význam 28. októbra. To preto, že tento deň má väčší význam pre Slovákov ako pre Čechov. Uvediem o tom dva príklady. Prvý vidím v tom, že slovenskí komunisti presadili, aby sa zákon o takzvanej socialistickej federácii podpísal na bratislavskom hrade nie 9. mája ale 28. októbra. To nepovažujeme za náhodu. Druhý príklad: keď sa v súvislosti s federáciou hovorilo na Slovensku o 28. októbri, bol to slovenský komunist, literárny kritik Michal Chorvát, ktorý na adresu Čechov vtedy napísal, že 28. október nemožno tak znehodnotiť ako si to prajú českí komunisti, lebo ak pre české národné dejiny nie je takým významným medzníkom, aby sa bez neho nemohli obísť, pre Slovákov je to dátum prvoradej dôležitosti, je to dátum vzkriesenia slovenského národa, je to slovenská národná Vel'ká noc. A autor mal pravdu. Lebo, bez 28. a 30. októbra sú moderné slovenské dejiny nemysliteľné.

Hovoríme s Michalom Chorvátom, že 28. október znamenal slovenskú národnú Vel'kú noc. Nehádzeme hádam dosť neoprávnené a ľahkomyselne takýmto slovnými výrazmi? Nie! Zase uvediem príklady z histórie.

Tesne pred skončením prvej svetovej vojny, keď sa už v celku vedelo, ako dopadne, napísal dr. Vavro Šrobár, vedúci činiteľ slovenských Hlasistov, neskorsie člen prvej československej vlády a prvý minister pre správu Slovenska, list predsedovi českej agrárnej strany Antonínovi Švehlovi, aby sa nás Česi ujali, lebo ak sa nás neujmú, tak zahynieme. Písal, že slovenské mestečka sú už pomadařčené a na vidieku zostávajú už len malé slovenské enklávy, ktoré budú tiež pomadařčené za nejakých tridsať rokov ak nepríde zmena. Bolo to slovenské predprevratové SOS. Tak sme vypadali ako národ. Ale naši separatisti by mohli Šrobárov počin vysvetlovať len ako takzvanú čechoslovácku záležitosť, ktorej by potom upierali reálne opodstatnenie. Uvediem preto aj iný príklad. Dňa 15. apríla 1940 hovoril v slovenskom sneme slovenského štátu minister školstva, dlhoročný poslanec československého parlamentu Jozef Sivák. Hovoril o slovenském školstve, ale z jeho výkladu jasne vyplýva, v akom stave sme sa nachádzeli ako národ. Sivák vtedy povedal: "Nebolo takmer nádeje, že z nej (strednej školy) výjde čo aj hŕstka inteligencie, ktorej

bolo už aj tak poriadku na našom vidieku. Zdal sa teda vysýchať všetok prílív hodnotnejšej sily národnej a veru nevedno, či by nebol zhnil i sám koreň, i náš ľud, keď všetko, čo malo byť na jeho pni, odumieralo čo raz istotnejšie."

Tak sme teda na konci prvej svetovej vojny vypadali ako národ. A tak nebolo silnejšieho imperatívu ako sa z tohto stavu vymaniť a nebolo reálnejšej možnosti, ba nebola nijaká iná možnosť ako sa z toho dostať okrem v spolupráci s Čechmi tak, ako to formuloval Štefánik a ako to správne odhadli aj naši americkí krajanovia.

To je dôvod, pre ktorý nemôžeme práve my Slováci nikdy zabudnúť na význam 28. a 30. októbra 1918!

No napriek tomu, to neznamená, že všeličo v spoločnom štáte nemohlo byť inak, lepšie, žeby neboli chyby alebo nedostatky. Ale naša kritika nie je ani spravodlivá ani historicky oprávnená, ak prekročí túto medzu slovenského najvyššieho záujmu, ktorým bolo a je vyslobodenie Slovenska z uhorského útlaku a jeho začlenenie v roku 1918 do československého štátu. Kladieme zámerne toto deliace meradlo z dvoch dôvodov. Najprv preto, že vyvrcholením sťažností proti republike je koncepcia takzvaného československého národa. Formálne je to naozaj veľká záhada. Ale nezabúdajme, že ju bránil sám Štefánik, ktorý sa domnieval, že sa Slováci z Uhorska nedostanú, ak budú za prvej svetovej vojny vystupovať ako samostatný národ. Ale ani to nie je to hlavné! Hlavné je to, že národný život na Slovensku sa vyvíjal ináč, proti téze o jednotnom československom národe. Litera bola taká, život bol iný. A táto litera neznemožnila osoľnosť slovenského národného vývoja. A tak, dopúšťajú sa zlého oceňovania slovenskej histórie tí, čo vidia hlavnú vinu v koncepcii československého jednotného národa a neprehliadli, že to bola len teória, ktorá na Slovensku v národnom vývoji nič nezmenila. Ba, naopak, mala aj kladnú vplyv v tom zmysle, že Slovákov ešte viac národne stmelila a zocelila. Druhý dôvod je ten, že z tohto uhlu československej národnej jednoty vychádzali a vychádzajú aj komunisti, ktorí zase v tejto koncepcii vidia všetko zlo československej buržoáznej republiky. Lebo, keď sa v roku 1967 a 68 bojovalo o federáciu, tak Husák, Holotík, Mináč a Holitíková písali na adresu Čechov a republiky niečo tak hrozné, čo sa na túto adresu neodvážil povedať ani Andrej Hlinka. A bolo šťastím, že sa vtedy našiel na Slovensku muž, historik Ján Mlnárik, ktorý vtedy napísal, že už bolo dosť osočovania republiky a že by bolo už na čase niečo aj pozitívne o nej povedať.

Bola republika naozaj tak mačošká voči Slovákom? Odmietame túto tézu. Lebo aj keď nebolo všetko v poriadku, a keď Slovensko najmä po rokoch tridsiatych cítilo, že jeho postavenie v republike musí byť zmenené, predsa zostáva len nevyvratiteľným historickým faktom, že republika zachránila Slovákov pred národnou smrťou a že republika poskytla Slovákom také prostredie, v ktorom sa za krátkych 20 rokov mohli vyvinúť v moderný európsky národ, ktorý zakrátko dohnil takmer všetko, čo za stáročia zmeškal. Niet v ľudských dejinách

iný takýto príklad veľkolepej a rýchlej národnej renezance. Správne to hodnotí Dr. Jozef Staško vo svojej práci o Slovenskej národnej ideológii, keď píše toto:

"Do nového štátu Slováci vstupovali s nádejami, že sloboda je liekom na všetky neduhy. Problémy slobody však nepoznali. Jednou zo sprievodných charakteristík slobody je nebezpečie jej nekritického výkladu. Sloboda má cenu len tam, kde jej užívateľ je slobodný sám v sebe a vie ňou narábať v prospech seba a spoločnosti. Vedeli Slováci za prvej Republiky užívať slobody? Predchádzajúca kritika vzťahov medzi českým a slovenským národom by naznačovala, že nový štát bol len na škodu Slovákom. No nie je to pravda. Napriek všetkým zápasom, prvá Republika skytala dosť slobôd na rozduchanie národných pahrieb a na zapálenie spoločných nádejí. Za krátku dobu 20-tich rokov, Slováci postavili garnitúru vedcov, spisovateľov, umelcov, odborníkov, ktorých tvorba bola takým skokom dopredu, že sa na týchto nívach priživujeme dosiaľ. Slovenské školstvo vychovalo tisícky inteligentov, ktorí dali punc každému kultúrnemu a hospodárskemu mysleniu a aktu. Slovenská literatúra dala svetu vedieť, že Slováci žijú a svetové poklady v prekladoch obohatili slovenského ducha. V oblasti sociálnej, po začiatocných trpkých skúsenostiach, Slováci zacítili výhody sociálneho poistenia, ochrany práce a práva odborového organizovania. Tým, že štát postupne preberal zodpovednosť za sociálny osud občana, to bola pre Slovákov úžasná novota a perspektívna nádej ochrany života.

Zápas o presadzovanie idey jednotného národa nebol bez obsažnosti a zaujímavosti. Hoci brzdil sceľovanie národa, bol tiež brusom slovenskej inteligencie, školou bojovnosti a myslenia v konštruktívnych kategóriách. Z vypätia týchto zápasov vysublimovala pevná slovenská národná vôľa. Už samo právo zápasu pomohlo Slovákom zbaviť sa pocitu menejcennosti a prispelo ku kolektívnemu cíteniu a konaniu. Politické skúsenosti z týchto zápasov ustálili u Slovákov názor, že politika ako taká je sobecká, potrebuje presné trasovanie.

V tomto krátkom časovom rozpätí, za život jednej generácie, Slováci sa zbavili marazmu maďarizácie. Cestou spojenia s českým národom vošli do vedomia sveta a vlastnou energiou si vytvorili dôvod k sebareviedeniu a k celonárodnému programu.

(Pôvodne otištěno v časopise "Naše snahy")

"... Dá sa povedať, že Slováci patria k nejdynamickejším národom na svete, pretože za dve-tri desaťročia dohonili veľa z toho, čo iným národom trvalo storočia. V rámci spoločného štátneho útvaru mali okrem toho jednu výhodu, ktorú nemajú Flámi a Valóni v Belgicku, francúzski a anglickí Kanadania či kmeňové národnostné skupiny afrických krajín a azijského kontinentu, ktoré žijú v spoločných štátnych útvaroch, že totiž jazyk Čechov a Slovákov je veľmi blízky."

Vavro Kyšavý - Naše snahy.

Blahopřejeme

MARIE PR - VÁ

1890 - 24. X. - 1983

Sestře Marii Provazníkové k třiadevadesátce

Co krásy vytvořila pilnou svojí prací
když v kázni vedla naše milé sestry.
Tak mnohým sletům dala výraz pestrý.
Náš vděk a obdiv se k ní vděčně vrací.

Svůj život celý v službě krásy žila
když pevnou vůlí něhu vytvářela.
Své srdce potřebným vždy nabízela.
Sokola růst svou prací zajistila.

Dnes ze všech světa koutů přání letí,
by zdraví, svěžest, sílu dále měla.
By vidět mohla, že - co vystavěla -
dál bude žít v srdcích jejích dětí!

Jan Fellmann

HLÍDKA VZDĚLÁVACÍ

NESMÍME ZAPOMENOUT

Jan Fellmann

Jak ubývá současníků památného převratu, kdy 28. října 1918 vznikl mnoha nadějemi provázený náš nový stát, množí se hlasy, které někdy úmyslně, někdy z nedbalosti říkají, abychom na to zapomněli, že je to historický přezitek a podobně.

Sokolští vzdělavatelé mají velmi důležitý úkol vysvětlovat hlavně mladším členům naší sokolské rodiny jaké city a hodnoty ovlivňovaly vlastence, kteří s T.G. Masarykem pomáhali tento stát vytvořit a jeho uznání uskutečnit v tehdejších obtížných poměrech.

Sokol hrál důležitou a vynikající roli v osvobozenec-kém boji a zejména v prvních letech naší mladé republiky. Podílel se na organizaci armády, bránil Slovensko proti vpádu maďarských bolševiků a byl rozhodující a kladnou složkou pomoci správě mladé vznikající republiky.

Hodnoty, jež vedly tehdejší vlastence a sokoly nám schází právě dnes, kdy domov čeká pomoc od nás venku pro změnu podmínek politického života, aby se do naší vlasti opět vrátila opravdová demokracie a svoboda, jak si ji představujeme a jakou jsme měli v republice T.G. Masaryka.

Nenajdeme-li sami dost odhodlání a vůle pracovat pro tento cíl, nemůžeme očekávat, že to udělá za nás někdo jiný.

Cest je mnoho. Především je nutno sjednotit všechny kladné síly ve spojení se zástupci ostatních zemí pod sovětským jhem. Je to možné, budeme-li všichni opravdu chtít.

Tož, vzdělavatelé, do práce: Tam svět se hne, kam síla se napře!

"Co bylo - bylo. Minulost, pokud svět stojí, nikdy se nevrátí. Působit lze jen v přítomnosti a v poměrech, jaké právě jsou a které, i když se nám nelíbí, vždy se prací předělat dají."

Dr. Miroslav Tyrš.

VYSOKÉ VYZNAMENÁNÍ sokolského příslušníka

Vrchní velitelství kanadské armády doporučilo generálnímu guvernérovi Kanady udělení vysokého vojenského řádu majorovi Jaroslavu Kasandovi, dlouholetému příslušníku Sokola, za jeho vynikající zásluhy o rozvoj tělesné výchovy v kanadské armádě.

Kanadský řád "Order of Military Merit" v důstojnické kategorii byl bratru maj. Kasandovi udělen ve zvláštní slavnosti v sále oficiálního sídla hlavy kanadského státu v hlavním městě Ottawě; předal mu jej osobně generální guvernér a vrchní velitel kanadské branné moci Rt.Hon. Edward Schreyer za přítomnosti mnoha vysokých vojenských a státních hodnostářů. V oficiální citaci bylo uvedeno, že řád byl bratru maj. Kasandovi udělen "v uznání vynikajících zásluh a výjimečně znamenitého výkonu služby v kanadské armádě, zejména na poli tělesné výchovy a branného výcviku."

Bratr Jaroslav Kasanda pochází z Rožnova u Českých Budějovic, kde se dne 4. dubna 1926 narodil a kde také v útlém věku 4 let zahájil sokolskou činnost v žactvu tamní sokolské jednoty. Postupem let se stal výborným cvičencem na nářadí a závodil také velmi úspěšně v lehké atletice a v plavání. Vynikal rovněž velkým talentem na cizí řeči a záhy ovládal plyně několik jazyků, mezi nimi angličtinu,

francouzštinu, španělštinu, němčinu i esperanto. Tato znalost řečí mu byla velmi prospěšná v roce 1945, kdy působil několik měsíců jako tlumočnický pro americkou armádu na území jihozápadních Čech, okupovaného tehdy americkou armádou.

Komunistický únorový puč r. 1948 jej zastihl v Praze, kde studoval na Vysoké škole obchodní; byl jedním ze studentů zatčených komunistickou policií. Koncem léta 1948 se mu podařilo uprchnout do Západního Německa, kde se také ihned zapojil do sokolské činnosti tehdejší Sokolské župy dr. E. Beneše v exilu v jednotě Ludwigsburg u Stuttgartu. Na jare 1949 vyemigroval do Kanady; pracoval jako farmářský dělník, dřevorubec, horník, skladník; v r. 1952 vstoupil do kanadské armády. První tři roky sloužil v pěchotě na různých místech Kanady i v zámoří. V r. 1955 byl vyslán do britské vojenské školy v Aldershot, stal se instruktorem tělesné výchovy, postupně dosáhl hodnosti seržanta a působil na několika vojenských základnách v Kanadě. V r. 1963 byl povýšen na poručíka, později na kapitána a majora. Působil pak jako velitel pro výcvik tělesné výchovy na vojenských základnách Base Borden v provincii Ontario a později na základně Base Chilliwack v Britské Kolumbii. V letech 1968–1972 byl štábním důstojníkem pro tělesnou výchovu na hlavním vojenském velitelství Kanady v Ottawě, kde také mimo jiné redigoval časopis "Periscope", list kanadské branné moci věnovaný otázkám výcviku tělesné výchovy.

V letech 1974–1978 byl jmenován velitelem výcviku tělesné výchovy na letecké základně ve Winnipegu, stal se členem sboru určujícím náplň kursů pro výcvik instruktorů a důstojníků výcviku tělesné výchovy v armádě a přednášel tělesnou výchovu na universitě ve Winnipegu. V r. 1978 dosáhl nejvyššího stupně kanadské armády v tělesné výchově – byl jmenován velitelem školy kanadské branné moci pro výcvik tělesné výchovy na základně Base Borden. – V rámci své služby v armádě působil bratr maj. Kasanda jako rozhodčí a organizátor na mnoha vystoupeních a závodech, včetně významných závodů mezinárodních (Pan Americké hry – Winnipeg r. 1967, Olympijské hry – Montreal r. 1976, Hry Britského společenství národů – Edmonton r. 1978).

Bohatá a nejvíce úspěšná dráha bratra maj. Kasandy byla korunována zmíněným vysokým vyznamenáním; žije nyní ve výslužbě s manželkou Margaretou a syny Tomášem a Pavlem v blízkosti svého posledního působiště, základny Base Borden, kde působí i nadále jako poradce kanadské armády; byl m. j. pověřen vypracováním nové příručky pro výcvik instruktorů a důstojníků tělesné výchovy v armádě.

Bratr maj. Kasanda se vždy hrdě hlásil k svému československému původu a zdůrazňoval také vždy, že základy jeho úspěšného působení na poli tělesné výchovy byly položeny v Sokole. Po celou dobu také nejen bedlivě sledoval sokolskou činnost, ale podle možnosti se jí také vždy účastnil činně jako cvičenec ať již vystoupením na náradí, cvičením prostných na sletech nebo i účastí a vystoupením jeho armádního družstva – na příklad na sokolském sletě r. 1962 v Torontě.

Jménem celé naší zahraniční obce sokolské bratru maj. Kasandovi k jeho vysokému vyznamenání blahopřejeme!

SCHŮZE PŘEDSEDNICTVA ÚSTŘEDÍ

19. schůze předsednictva Ústředí se konala dne 4. září 1983. Jednání se zúčastnili sestra a bratři Dagmar BERGOVÁ, Zdeněk M. DOBROVOLNÝ, Miroslav DOLEŽAL, Rudolf FIALA, Václav HAKAMUL, Zdeněk MIMRA, Vladimír F. SVOBODA, Jan WALDAUF. - Omluven: Josef KOLINSKÝ.

Po schválení zápisu minulých schůzí předsednictva podali podrobné zprávy o činnosti za uplynulé období jednatel br. Z.M. Dobrovolný, náčelnice sestra D. Bergová, vzdělavatel bratr R. Fiala, pokladník bratr Z. Mimra a starosta br. J. Waldauf. Dále byla podána zpráva o ustavení a činnosti odborů, komisí a zástupců Ústředí a zpráva o činnosti členských žup.

V jednání o připravovaném VI. sletu Čs. sokolstva v zahraničí bylo vzato na vědomí oznámení jednoty Paříž, že "nemůže převzít zodpovědnost za pořádání sletu". Následkem toho byla uspořádáním sletu pověřena župa Švýcarská.

V závěrečném jednání byla podána zpráva o stavu příprav vzpomínky 100. výročí úmrtí Dr. M. Tyrše v srpnu 1984 v Oetzu v tyrolských Alpách v Rakousku, jejíž součástí bude třídní symposium věnované významu zakladatele Sokola dr. M. Tyrše.

Příští schůze předsednictva se bude konat v prosinci 1983.

VI. SLET K. 1986 V CURYCHU

Výbor Sokolské župy Švýcarské, jež byla nyní Ústředím pověřena uspořádáním VI. sletu Čs. sokolstva v zahraničí r. 1986, se usnesl na schůzi konané 3. září 1983, že VI. slet se bude konat v Curychu.

Další podrobnosti budou postupně oznámeny po ustavení sletového výboru v sletovém zpravodajství časopisu Ústředí,

SCHŮZE VÝBORU ÚSTŘEDÍ

Podzimní, 70. schůze výboru Ústředí čs. sokolstva v zahraničí je svolána na sobotu 29. října 1983. Pořad jednání a podrobné předlohy obsahující zprávu předsednictva, cvičitelského sboru a sboru vzdělávacího, jakož i další zprávy byly rozeslány všem členům výboru.

ZE SOKOLSKÉHO SVĚTA

ŽUPA AUSTRALSKÁ

Župní akademie

ZDAŘILÁ ŽUPNÍ AKADEMIE s bohatým tělocvičným a kulturním pořadem, za účasti cvičenců a cvičenek z Canberry, Sydney a Melbourne, se konala v neděli 2. října 1983 v Sokolském Národním domě jednoty Melbourne. Kulturní program zahrnoval hudbu, recitaci a zpěv, tělocvičný pořad obsahoval vystoupení všech složek a vyvrcholil cvičením prostných mužů a žen. - Podrobnější zprávu přineseme příště.

Canberra

PRAVIDELNÁ CVIČENÍ pobočky se konají každou středu a jsou obohacena plaváním v teplém bazénu, který je k dispozici po ukončení cvičební hodiny. Cvičení navštěvuje 5 žen, 1 dorostenka, 3 žákyně, 1 žák, 2 muži a jako host br. P. Herel. Nacvičují se prostná pro župní akademii v Melbourne; cvičební hodiny doplňují hry a tance, aby byly zajímavé také pro přítomnou mládež.

DEN EXILU, který se tradičně koná v Canberě a jehož se příslušníci odbočky vždy účastní, konal se letos 26. června. Byl zahájen bohoslužbou, kterou sloužil dp. Jan Černaj, po níž se účastníci shromáždili v Polském klubu, kde bratr K. Král instaloval pěknou výstavku o činnosti Sokola v Canberě od 3. sletu r. 1972 ve Vídni, až do V.-Jubilejního

sletu r. 1982 opět ve Vídni. Výstava vzbudila a upoutala velkou pozornost všech přítomných a byla velmi vhodnou propagací sokolské myšlenky a činnosti v hlavním městě Austrálie.

V.S.

Melbourne

ŠIBŘINKY jednoty, konané v sobotu 1. října 1983 v Sokolském Národním domě v předvečer župní akademie, byly velmi zdařilým úvodním podnikem letošního vrcholného podniku australské župy. K dobré pohodě a náladě přispěla účast milých hostů z Canberry a Sydney, jakož i výborná hudba orchestru "Studio 4", soutěž masek o ceny, bohatá tombola a výborná večere s občerstvením všeho druhu.

MJD.

Sydney

KOLOVÁ je oblíbenou doplňkovou činností jednoty. Oddíl kolové byl založen již před rokem, jako první v Austrálii vůbec, a jeho členové mají reálnou naději na členství v reprezentaci Austrálie. Již tento rok dostala jednota pozvánku na týdenní výcvikový tábor do Německé spolkové republiky a na následující mistrovství světa v kolové ve Vídni. Oddíl sehraje také několik zápasů, jež budou vysílány australskou televizí a budou vhodnou propagací Sokola před širokou australskou veřejností.

V PRAVIDELNÉM CVIČENÍ nacvičuje členstvo prostná pro župní akademii v Melbourne.

VÝROČÍ 21. SRPNA bylo připomenuto v sokolovně 21. srpna pásmem "21 srpen - Nezapomínáme!" za

účasti populárního zpěváka Karla Kryla. Ve středu, 24. srpna bylo v sokolovně "Rozloučení s Karlem Krylem", které bylo jedním z nejhezčích večerů poslední doby v sokolovně.

ZDENKO VESELÝ, dlouholetý člen jednoty, zemřel 20. června 1983 ve věku 74 let. Bratr Veselý se přihlásil do jednoty ihned, kdy přijel s rodinou z Teheránu a vodil stále své děti do sokolského cvičení. Velkou pílí se vypracoval v předního samostatného podnikatele a jeho umělecké práce a reliefy zdobí mnohé budovy v Sydney, Canbere a Perthu.

V.S.

ŽUPA KANADSKÁ

Župní letní hry

Letošní, 20. již ročník těchto každoročně pořádaných závodů v lehké atletice a v plavání byl uspořádán ve dnech 30. července až 1. srpna v "Sokolském údolí" v Laurentských horách u Montrealu.

Celkem závodilo 109 příslušníků všech složek - 18 žáků, 17 zákyň, 2 dorostenci, 2 dorostenky, 36 mužů, 34 žen. Největší počet byl z jednoty Ottawa - 44, z Montrealu byla účast 38, z Toronta 23. Celkový počet doplnili 4 hosté - z USA, z Vancouveru, Quebecu a z provincie Nova Scotia.

V soutěži jednot získala prvenství jednota Ottawa celkovým počtem 799 bodů, následována jednotou Montreal s 685 body a Toronto se 138 body. Pořadí

soutěže mužských složek: 1. Ottawa 473 bodů, 2. Montreal 347 bodů, 3. Toronto 20 bodů. Výsledek soutěže ženských složek: 1. Montreal 338 bodů, 2. Ottawa 326 bodů, 3. Toronto 118 bodů.

V soutěži jednotlivců o župní putovní ceny zvítězil u mužských složek bratr dr. Richard Drtina z Montrealu s 55 body, o druhé místo se dělili bratři Ondřej Nesvadba z Montrealu s bratrem Alešem Smetanou z Ottawy, oba počtem 54 bodů. U ženských složek získala prvenství dorostenka Petra Kocňrová z Montrealu se 60 body, před sestrou Ivou Drtinovou, rovněž z Montrealu s 51 body a zákyň Lenkou Holanovou z Ottawy s 50 body.

Putovní cena rodiny, jejíž příslušníci získali největší počet bodů, byla udělena rodině Glavašové z Montrealu, jejíž příslušníci Andrea, Jana, Philip a Viktor docílili celkem 163 bodů.

Přehled výsledků:

Kánata - dívky: 1. L. Holanová, Ottawa - 50 bodů, 2. N. Marková, Ott.- 14 b., 3. H. Horáková, Montreal - 10 bodů.

Kánata - hoši: 1. M. Zimmer, Ottawa - 44 bodů, 2. J. Holý, Ott.- 41 bodů, 3. A. Kocňr, Montreal - 14 bodů.

Žákyně do 11 let: 1. V. Holanová - 37 bodů, 2. L. Zajícová - 35 bodů, 3. M. Viktorová - 24 bodů - všechny Ottawa.

Skok vysoký: V. Strmeňová, host, 100 cm. Skok daleký: L. Zajícová, Ottawa, 251 cm. Běh 60 m.: V. Holanová, Ottawa, 11:12 vteřin. Přespolní běh: L. Zajícová, Ottawa, 6:22 minut. Plavá-

ní: V. Holanová, Ott. 1:10:42 min.

Žáci do 11 let: 1. A. Zimmer, Ottawa, 33 bodů, 2. P. Glavaš, Montreal, 30 bodů, 3. J. Bubeník, Nova Scotia, 10 bodů.

Skok vysoký: J. Bubeník, Nova Scotia, 105 cm. Skok daleký: A. Zimmer, Ottawa, 294 cm. Běh 60 m.: A. Zimmer, Ottawa, 9:87 vteř. Přespol.běh: A. Zimmer, Ottawa, 5:42 min. Plavání: A. Boldižár, Ott. 1:18:40 min.

Žákyně 11-14 let: 1. A. Glavašová, Montr. 39 bodů, 2. R. Anderlová, Ottawa, 34 bodů, 3. M. Hotovcová, Ottawa, 29 bodů.

Skok vysoký: H. Procházková, Toronto, 125 cm. Skok daleký: A. Glavašová, Montreal, 343 cm. Běh 60 m.: A. Glavašová, Montr. 9:28 vteř. Přesp.běh: M. Hotovcová, Ottawa, 6:01:80 min. Plavání: R. Anderlová, Ottawa, 1:01:76 min.

Žáci 11-14 let: 1. V. Glavaš, Montreal, 50 bodů, 2. A. Boldižár, Ottawa, 17 bodů, 3. S. Criston, Toronto, 7 bodů.

Skok vysoký: 105 cm. Skok daleký: 363 cm. Běh 60 m.: 9:43 vteř. Přespol.běh: 5:32 min. Plavání: 1:13:60 min. - Vždy: V. Glavaš, Montreal.

Dorostenky: 1. P. Kocňrová, 60 bodů, 2. H. Dobrovolná, 14 bodů - obě Montreal.

Skok vysoký: 120 cm. Skok daleký: 336 cm. Vrh koulí: 6.77 m. Běh 60m.: 9:76 vteř. Přesp. běh: 10:34:37 min. Plavání: 0:54:90 min. - Vždy: P. Kocňrová, Montreal.

Dorostenci: 1. Ondřej Nesvadba, Montreal, 54 bodů, 2. A. Kopp, Ottawa, 41 bodů.

Skok vysoký: A. Kopp, Ottawa, 130 cm. Skok daleký: O. Nesvad-

ba, Montr. 392 cm. Vrh koulí: O. Nesvadba, Montreal, 9.16 m. Běh 100 m.: A. Kopp, Ottawa, 14:96 vteř. Přesp. běh: A. Kopp, Ott. 10:22 min. Plavání: O. Nesvadba, Montreal 0:48:12 min.

Ženy 18-30 let: 1. I. Drtinová, Montreal, 51 bodů. 2. M. Waldaufová, Toronto, 27 bodů, 3. M. Holá, Ottawa, 27 bodů.

Skok vysoký: M. Waldaufová, Toronto, 135 cm. Skok daleký: M. Waldaufová, Tor. 394 cm. Vrh koulí: I. Drtinová, Montreal, 8.65 m. Běh 60 m.: I. Drtinová, Montr. 9:29 vteř. Přespol. běh: I. Drtinová, Montr. 10:54 min. Plavání: L. Nesvadbová, Montreal, 0:54:82 min.

Muži 18-30 let: 1. C. Barclay, Ottawa, 39 bodů. 2. Z. Holý, Ottawa, 36 bodů, 3. P. Dobrovolný, Montreal, 30 bodů.

Skok vysoký: Z. Holý, Ottawa, 140 cm. Skok daleký: C. Barclay, Ott. 475 cm. Vrh koulí: D. Grassi, Tor. 9.15 m. Běh 100 m.: C. Barclay, Ott. 13:11 vteř. Přespol.běh: Z. Holý, Ott. 17:44 min. Plavání: P. Dobrovolný, Montreal, 0:48:08 min.

Ženy 30-40 let: 1. S. Heřmánková, Toronto, 35 bodů, 2. A. Sýkorová, Tor. 32 bodů, 3. D. Holanová, Ottawa, 27 bodů.

Skok vysoký: D. Holanová, Ottawa, 120 cm. Skok daleký: A. Sýkorová, Tor. 348 cm. Vrh koulí: S. Heřmánková, Toronto, 8.06 m. Běh 60 m.: A. Sýkorová, Tor. 9:98 vteř. Přesp. běh: S. Heřmánková, Tor. 11:48 min. Plavání: O. Anderlová, Ottawa, 1:05:06 min.

Muži 30-40 let: 1. V. Flanderska, Toronto, 31 bodů, 2. P. Boldižár, Ottawa, 28 bodů,

3. A. Vilím, Ottawa, 22 bodů.

Skok vysoký: A. Vilím, Ottawa, 145 cm. Skok daleký: P. Boldižár, Ottawa, 464 cm. Vrh koulí: V. Flanderka, Toronto, 9.27 m. Běh 100 m.: P. Boldižár, Ottawa, 13:85 vteř. Přespolní běh: V. Flanderka, Toronto, 16:54 min. Plavání: M. Králík, Ott. 0:50:47 min.

Ženy - 40-50 let: 1. J. Glavašová, 44 bodů, 2. S. Nesvadbová, 24 bodů, 3. C. Drtinová, 20 bodů - všichni Montreal.

Skok vysoký: J. Glavašová, Montreal, 120 cm. Skok daleký: S. Nesvadbová, Montr. 335 cm. Vrh koulí: J. Glavašová, Montr. 8.08 m. Běh 60 m.: J. Glavašová, Montr. 10:74 vteř. Přesp. běh: C. Drtinová, Montr. 12:01 min. Plavání: C. Drtinová, Montr. 1:08:58 min.

Muži 40-50 let: 1. K. Drtina, 55 bodů, 2. Z. Bláha, 25 bodů, 3. J. Nesvadba, 22 bodů - všichni Montreal.

Skok vysoký: K. Drtina, Montreal, 140 cm. Skok daleký: Z. Bláha, Montreal, 440 cm. Vrh koulí: K. Drtina, Montr. 7.79 m. Běh 100 m.: K. Drtina, Montreal, 14:19 vteř. Přesp. běh: K. Drtina, Montr. 17:51 min. Plavání: K. Drtina, Montr. 1:05:09 min.

Ženy 50-60 let: 1. V. Waldaufová, Toronto, 37 bodů, 2. M. Pinkeová, Ottawa, 24 bodů, 3. E. Procházková, Quebec, 15 bodů.

Skok vysoký: 1. V. Waldaufová, Toronto, 120 cm. Skok daleký: V. Waldaufová, Tor. 344 cm. Vrh koulí: V. Waldaufová, Tor. 6.66 m. Běh 60 m.: M. Pinkeová, Ottawa, 11:66 vteř. Plavání: E. Procházková, Quebec, 1:40:00 min.

Muži - 50-60 let: 1. A. Smetana, Ottawa, 51 bodů, 2. J. Kořistka, Montreal, 30 bodů, 3. A. Hotovec, Ott. 14 bodů.

Skok vysoký: A. Smetana, Ott. 135 cm. Skok daleký: J. Kořistka, Montreal, 346 cm. Vrh koulí: A. Smetana, Ott. 12.10 m. Běh 60 m.: J. Kořistka, Montr. 9:24 vteř. Přesp. běh: J. Kořistka, Montr. 11:37:65 min. Plavání: A. Smetana, Ottawa, 0:56:20 min.

Ženy nad 60 let: 1. U. Vanclová, Montr. 10 bodů. Vrh koulí: U. Vanclová, Montr. 4.55 m.

Muži nad 60 let: 1. K. Pinke, Ottawa, 45 bodů, 2. V. Zajíc, Montreal, 32 bodů.

Skok vysoký: K. Pinke, Ottawa, 100 cm. Skok daleký: K. Pinke, Ottawa a V. Zajíc, Montreal, oba 318 cm. Vrh koulí: V. Zajíc, Montreal, 9.81 m. Běh 60 m.: K. Pinke, Ott. 10:17 vteř. Plavání: K. Pinke, Ott. 1:01:17 min.

Štafetový závod (čtyřčlenná smíšená družstva): 1. Ottawa 21:11 min. 2. Montreal 21:50 min.

Hry byly, jako obvykle zahájeny společným nástupem a uvítáním župním starostou br. V. Zajícem z Montrealu a ukončeny vyhlášením vítězů a předáním putovních cen a diplomů starostou Ústředí br. J. Waldaufem z Toronta. Diplomy vypsali, jako vždy, jednatel Ústředí br. Z.M. Dobrovolný z Montrealu.

O dobrý průběh zdařilých her se zasloužili montreálští bratři v čele se župním náčelníkem br. J. Kořistkou.

J.

Paříž

VEŘEJNÉ CVIČENÍ jednoty, konané 26. června 1983 na "Sokolské louce", bylo velmi zdařilé zejména také zásluhou účasti velké, 50ti členné společné výpravy Sokola Londýn a Čsl. obce legionářské v zahraničí.

Cvičení bylo zahájeno dopoledne, kdy se konaly závody jednoty o "Plaketu A. Smutného", dlouholetého zasloužilého starosty Sokola Pařížského. Odpolední pořad byl zahájen vzdáním pocty padlým sokolům u pamětní desky s hodnotným projevem předsedy Čs.O.L. br. maj. M.F. Kaspara.

Vlastní cvičení, po vztyčení sokolské vlajky za zvuků pochodu "V nový život", začínalo vydatnou vynikající rozcvičkou při hudbě dokonale synchronisované (práce br. M. Leipolda). Muži a ženy Sokola Londýn se přičlenili a stačili "držet krok" bez předchozího nácvičku. Poté následovaly ukázky cvičení na náradí a cvičení růzností na žíněnkách. Velký potlesk sklídila pěkná a dobře zacvičená skladba cvičení osmi žen Sokola Londýn se švihadly. Nadšený ohlas měla rovněž následující krojovaná skupina žáků a zákyň jednoty, jež předvedla líbivé národní tanečky. Pestrost národních krojů vystřídal družstvo mužů Sokola Londýn (mezi nimiž bylo více "starsích páňů"), jež předvedlo s velkou rozhodností a vervou "branná cvičení" s tyčemi. Závěrečné vystoupení žen Sokola Pařížského - cvičení s obručemi - bylo přesně a současně ladně zacvičeno a právem odměněno dlouhotrvajícím potleskem spokojených diváků, kteří jen litovali, že krásné cvičení ještě

Při závěrečném nástupu všech cvičících a hostí z Londýna, sestra náčelnice Bystrické předala ceny a upomínky závodníkům, jak ze závodů v St. Gallenu ve Švýcarsku, tak i "Plaketu A. Smutného". Bratr starosta F. Fiedler nato předal Sokolu Londýn krásný upomínkový pohár, dílo br. F. Šmída, umělce a místopředsedy Čs. dobrovolníků ve Francii. Dále předal "Pohár bratra J. Moce" vítězům volejbalového turnaje, jimiž byli br. O. Lichý, E. Klaus a mladý P. Bystrický. Závěrem poděkoval vřele všem účastníkům, jak cvičícím tak přihlížejícím za jejich činnost a přízeň, zvláště ovšem milým hostům z Londýna a velké skupině Čs. dobrovolníků v čele s jejich předsedou br. L. Máníčkem. Doslov pronesl bratr D. Borsuk, náčelník Sokola Londýn, plynou francouzštinou, jež byl pozdravem Sokolu Pařížskému a pozváním na oslavu 80. výročí založení Sokola Londýn, které se bude konat v listopadu t.r.

JOSEF ŽIVNÝ, dlouholetý zasloužilý člen a bývalý starosta jednoty, zemřel v neděli 24. dubna po nedlouhé nemoci ve věku skoro 87 let. Sokolovat začínal ve svém dětství na Kladně a když pak, jako vyspělý člen, se odebral "na zkušenu" do světa zakotvil na čas v Berlíně, kde se činně účastnil života tamní sokolské jednoty. V roce 1923 se usídlil v Paříži, kde se záhy zapojil do sokolské činnosti, stal se členem výboru, byl pokladníkem, později místopředstou jednoty. Když v r. 1952 zemřel zasloužilý dlouholetý starosta br. A. Smutný, byl do funkce zvolen bratr Živný, který ji rozšafně zastával plných 10 let. Mimo to zastával

funkci starosty "Evropského okrsku", později "Župy Západoevropské". Pod jeho vedením byl pořádán v Paříži r. 1954 (za účelem připomenutí, 6 let po XI. sletu, že ve sletech bude pokračováno), první slet v zahraničí - Evropské oblasti, za účasti župy Vídenské a jednot Curych, Stockholm, Londýn, Vásteras, Casablanka a Paříž a také sestry Provazníkové, jedné sestry z Kanady a sokolského přeborníka br. Česky.

Bratr Živný byl vzácný Sokol, na jaké se nezapomíná.

Jeho pohřbu se zúčastnil velký počet sokolských sester a bratrů a přátel. Bylo zvláště dojemné a vznešené, když - podle přání jeho dcery, sestry Ůlehlové - na jeho cestu do nenávratna zazněly v krematoriu melodie slavných sokolských pochodů, mezi nimiž ten Josefa Suka na prvním místě, a melodie ze skladeb Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany.

S.O.S.

Londýn

PRAVIDELNÁ CVIČENÍ všech sloček se konají v nové tělocvičně školy South Kilburn High School. Na pořadu cvičení je: rozcvička, rytmické cvičení, gymnastika, hry a zpěv. Po cvičení se hraje pravidelně odbíjená.

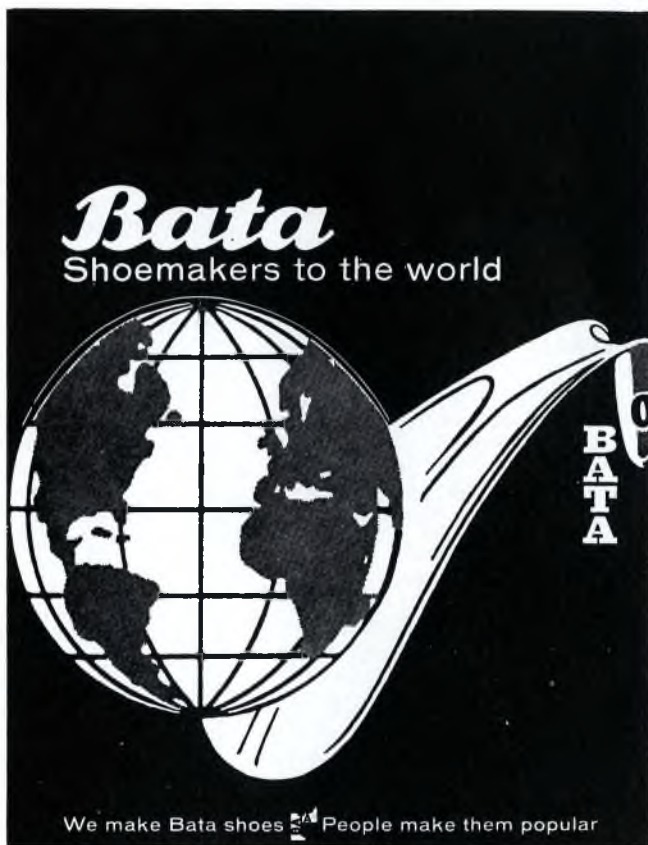
V dubnu bylo nově upraveno hřiště pro odbíjenou v zahradě Čs. Národního klubu, jež umožnilo udržení cvičební činnosti i během obvyklých letních prázdnin, kdy školní tělocvična jednotě nebyla přístupna.

Dne 20. května se konala "Nestradiční májová" v místnostech

a na zahradě Národního klubu pro malé i větší. O velkém úspěchu svědčil rozjařený dětský smích až do večera.

Největší událostí prvního pololetí činnosti jednoty byl společný autobusový zájezd na veřejné cvičení Sokola Pařížského ve dnech 24.-27. června, jehož se zúčastnilo 47 členů jednoty.

VZLET, informační a ideový časopis jednoty ve svém druhém čísle přinesl úvodník náčelníka jednoty br. D. Borsuka, který je také redaktorem listu, věnovaný nadcházejícímu 80. výročí založení jednoty. Uvedl v něm několik zajímavých podrobností z doby, kdy se v Londýně o založení jednoty uvažovalo, jakož i několik událostí z prvních let činnosti jednoty. - Vzlet přinesl také interview se spisovatelem Josefem Škvoreckým v němž uvádí, že jeho otec byl náčelníkem Sokolské župy Podkrkonošské a za to dvakrát zavřený, jednou od gestapa, po druhé od StB. - Spisovatel V. Škutina ve své odpovědi Vzletu napsal: "Ptáte se, co mě nejvíc zaujalo na V.sletu ve Vídni - nejen zaujalo. Překvapilo a nadchlo: že sokolské myšlenka, duch Sokola je tak aktuální, živý a mladý. Když jsem tam mezi vámi ve Vídni ten týden spoluprožíval, přestal jsem mít obavy, jestli československý exil přežije rok 2000. Díky vám - přežije!" - Časopis obsahuje rovněž přehled zpráv z Ústředí a ze sokolských žup a jednot. - Část ideová obsahuje m.j. článek starosty jednoty bratra V. Vološčka "Opustíš-li mne, nezahynu - opustíš-li mne, zahyneš!" a článek J. Volného "Vítězství sokolské myšlenky." - L.

ČESKOSLOVENSKÝ SOKOL V ZAHRANIČÍ - CZECHOSLOVAK SOKOL ABROAD

Majitel a vydavatel: Ústředí čs. sokolstva v zahraničí

Owner and Publisher: Czechoslovak Sokol Abroad

Vychází měsíčně s výjimkou července a srpna

Published monthly except July and August

Předplatné: \$ 6.00 (U.S.) ročně

Subscription: \$ 6.00 (U.S.) per year

Administrátor - přijímá změny adres a předplatné ze všech zemí:

O. Stehlík, 1665 Bloor St. East, Apt. 1001, Mississauga, Ont., Canada L4X 1S4

Redaktor: Jan Waldauf, 2333 Kenbarb Rd., Mississauga, Ont., Canada L5B 2E9